

δυσποροπαίπαλα δερκομένοισι
καὶ δυσομμάτοις δμῶς.
τίς οὖν τάδ' οὐχ ἀζεταῖ
τε καὶ δέδοικεν βροτῶν,
έμοῦ κλύων θεσμὸν
τὸν μοιρόνταντον, ἐκ θεῶν
δοθέντα τέλεον; ἐπι δέ μοι
— γέρας παλαιόν, οὐδ'
ἀτιμίας κύρω,
καίπερ ὑπὸ χθόνα τάξιν ἔχουσα
καὶ δυσήλιον κνέφας.

ἀντ. ε

390

395

ΑΘΗΝΑ.

πρόσωθεν ἔξηκουσα κληδόνος βοὴν
ἀπὸ Σκαμάνδρου, γῆν καταφθατουμένη,
ἥν δῆτ' Ἀχαιῶν ἀκτορέσ τε καὶ πρόμοι,
τῶν αἰγμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα,
ἔνειμαν αὐτόπρεμνον ἐς τὸ πᾶν ἐμοί,
ἔξαίρετον δώρημα Θησέως τόκοις.
ἐνθεν διώκουσ' ἥλθον ἀτρυτον πόδα,
πτερῶν ἀτερ δοιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος,
πωλοῖς ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὅχον.
καὶνὴν δ' δρῶσα τῇνδ' δμιλίαν χθονὸς
ταρβῶ μὲν οὐδέν, θαῦμα δ' δμμασιν πάρα.
τίνες ποτ' ἐστέ; πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω.
βρέτας τε τούμδον τῶιδ' ἐφημένωι ξένωι,
νῦμας θ' δμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει,

405

410

387 δυσπαράβατα καὶ τραχέα ζῶσι καὶ τοῖς θνήσκουσιν (καὶ τεθνηκόσιν Wieseler). 392 τὸν ὑπὸ Μοιρῶν καὶ θεῶν τετελεσμένον. 393 ἔπεστιν. 397 ἐπὶ δχήματος ἔρχεται. 398 Μιτυληναῖοι ἐμάχοντο πρὸς Ἀθηναίους περὶ πόλεως Σιγείου. ἔδοξεν οὖν μονομαχίᾳ λῆσαι τὸν πόλεμον· καὶ ὑπὲρ μὲν Μιτυληναίων ἐπολέμει Πιττακός, ἵπερ δὲ Ἀθηναίων Φούνων. ἡττηθέντος δὲ Φούνωνος διελύθη τὰ τῆς μάχης. ἔοικεν οὖν παρορμᾶν Ἀθηναίους ὁ Αἰσχύλος εἰς τὸ ἀντέχεσθαι πάλιν Σιγείου, λέγων τὴν θεὸν ἐκεῖθεν ἐληλυθέναι. καταφθάνουσα. 404 ὡς ἀρμένωι χρωμένη τῇι αἰγίδι. 410 καὶ πρὸς νῦμας. τῶν σπειρομένων.

387 τανηλίω (ἀναλίω Ddf.) λαμπαι δυσοδοπαίπαλα in M vom Korr. zugefügt, mit ζτ. (δυσοπαίπ. f g h). 389 οὐχάζεται: Turn. 390 δέδοικε: Schütz. 395 κυρῶ: Hermann. 396 τάξιν γ' f g h. δυσάλιον Ddf. 397 ΑΘ M. 398 τῇν καταφθατουμένην (M mit ζτ): Stanley. 401 εἰς M f. 405 κώλοις Herm. 406 καὶ νῖν: Canter. 409 στένω f g h. 410 δμοίως f g.